

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	1. april 2003

Under henvisning til Europaudvalgets skrivelse af 17. marts 2003 (Alm. del – bilag 719) vedlægges Beskæftigelsesministeriets besvarelse af spørgsmål 64.

Udenrigsministeriet
Asiatisk Plads 2
1448 København K

**Besvarelse af spørgsmål 64 af 17. marts 2003 fra Folketingets Europaudvalg
vedr. vikarsagen (alm.del - bilag 719)**

Vedlagt fremsendes et notat til brug for besvarelse af ovennævnte spørgsmål.

Vores sag
7173-0053

Med venlig hilsen

Bilag
1

Claus Hjort Frederiksen

Notat

ldj
Int.kt./AICenter

26. marts 2003

Sag nr. 7173-0053

Kommissionens forslag til direktiv om arbejdsvilkår for vikarbureauansatte vikarer (KOM(02)149)**Baggrund**

Kommissionen fremlagde den 25. marts 2002 et forslag til direktiv vedr. arbejdsvilkår for vikarbureauansatte vikarer. Forslaget er et forslag til minimumsdirektiv og fremsættes med hjemmel i TEF artikel 137, stk. 2. Forslaget er underlagt den fælles beslutningsprocedure, jf. artikel 251 i TEF.

Kommissionen fremlagde direktivforslaget efter, at arbejdsmarkedets parter på europæisk plan ikke kunne nå til enighed om en aftale vedr. vikarområdet.

Indhold

Anvendelsesområde (artikel 1).

Direktivet skal finde anvendelse på ansættelseskontrakter eller ansættelsesforhold mellem et vikarbureau (arbejdsgiver) og en arbejdstager, der placeres hos en brugervirksomhed og arbejder under dennes overvågning/instruktion.

Efter høring af arbejdsmarkedets parter kan medlemsstaterne bestemme, at direktivet ikke skal finde anvendelse på ansættelseskontrakter eller ansæt-

Formål (artikel 2)

4

Formålet med forslaget er at forbedre væsentlige ansættelsesforhold for vikariansatte ved at sikre overholdelse af princippet om ikke-forskelsbehandling for vikarer. Formålet er endvidere at etablere en passende ramme for anvendelsen af vikararbejde med henblik på at bidrage til et gnidningsfrit arbejdsmarked.

Definitioner (artikel 3)

Forslaget indeholder definitioner af bl.a. følgende begreber: arbejdstager, mission, brugervirksomhed og basale arbejds- og ansættelsesvilkår.

Arbejdstagerbegrebet skal i henhold til direktivets art. 3, stk. 1 litra a defineres ud fra det nationale arbejdstagerbegreb, dvs. som personer, der i henhold til national ansættelsesret nyder beskyttelse som arbejdstager.

Mission defineres i artikel 3, stk. 1 c som den periode, hvor vikaren er placeret i brugervirksomheden.

En brugervirksomhed defineres som enhver fysisk eller juridisk person, for hvem og under hvis tilsyn og ledelse en vikariansat midlertidigt udfører en arbejdsopgave.

Som basale arbejds- og ansættelsesvilkår defineres i artikel 3, stk. 1, litra d arbejds- og ansættelsesvilkår, der relaterer sig til følgende fire punkter:

- Arbejdstid, hvileperioder, natarbejde, betalt ferie og offentlige fridage .
- Løn.
- Arbejde udført af gravide og ammende mødre, børn og unge.
- Initiativer med henblik på at bekæmpe diskrimination på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.

Direktivet berører i henhold til artikel 3, stk. 2 ikke national lovgivning vedrørende definitionen af ansættelseskontrakter eller ansættelsesforhold.

Revurdering af restriktioner eller forbud (artikel 4)

Medlemsstaterne skal mindst hvert 5 år revurdere restriktioner eller forbud mod vikararbejde for visse grupper af arbejdstagere eller erhvervssektorer for at afgøre, om de særlige forhold fortsat er til stede. Kommissionen skal orienteres om revurderingen, og hvor en restriktion opretholdes, skal medlemsstaten informere Kommissionen om, hvorfor man anser restriktionen for nødvendig og begrundet. Restriktioner eller forbud mod vikararbejde, som kan opretholdes, skal være begrundet med en generel interesse særligt med hensyn til beskyttelsen af arbejdstagerne.

Ikke-forskelbehandlingsprincippet (artikel 5)

Hovedreglen i artikel 5, stk. 1 er, at vikarens arbejds- og ansættelsesvilkår i brugervirksomheden skal svare til dem, der ville være gældende, hvis vikaren var blevet

ansat direkte af brugervirksomheden til udførelse af det samme arbejde.

Forslagets artikel 5, stk. 2 gør det muligt at afvige fra princippet, når vikarer har en permanent ansættelseskontrakt med et vikarbureau og modtager løn herfra i mellemperioder mellem to missioner

Medlemsstaterne kan give arbejdsmarkedets parter mulighed for at indgå kollektive aftaler, der afviger fra ikke-forskelsbehandlingsprincippet, forudsat at der bevares et rimeligt beskyttelsesniveau for vikariansatte. Undtagelse kan endvidere ifølge forslaget artikel 5, stk. 4 gøres for så vidt angår aflønning af vikarer, der har en eller flere opgaver for den samme brugervirksomhed, når opgaven kan blive fuldført i en periode, der ikke overstiger seks uger (den såkaldte venteperiode).

Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger, der skal forhindre misbrug i anvendelsen af bestemmelsen.

Gennemførelsen af ikke-forskelsbehandlingsbestemmelsen skal fastsættes af medlemsstaten efter konsultation af arbejdsmarkedets parter. Bestemmelsen kan endvidere gennemføres via kollektiv aftale mellem arbejdsmarkedets parter på passende niveau.

Adgang til permanent beskæftigelse (artikel 6)

Forslaget fastsætter, at vikariansatte skal informeres om ledige stillinger i brugervirksomheden. Klausuler der forbyder eller som hindrer indgåelse af en permanent ansættelsesaftale mellem vikaren og brugervirksomheden efter udløbet af en vikariansættelse, skal betragtes som ugyldige og ulovliggøres.

Endvidere foreslås det, at vikarbureauer ikke må tage gebyr for at formidle, at arbejdstagere ansættes i en brugervirksomhed. Vikariansatte skal sikres adgang til sociale goder i brugervirksomheden, medmindre der er objektive grunde til at nægte dette.

Medlemsstaterne skal tage passende skridt til - eller fremme dialogen mellem arbejdsmarkedets parter - med henblik på at forbedre vikariansattes adgang til uddannelse i vikarbureauet, også i perioder mellem deres ”missioner”, ligesom adgangen til uddannelse skal forbedres i brugervirksomheden.

Repræsentation (artikel 7)

Vikariansatte skal ifølge forslaget medregnes i vikarbureauet, når der fastsættes grænser med hensyn til organer, der repræsenterer arbejdstagere i henhold til national lovgivning eller fællesskabslovgivning i vikarbureauet.

Information (artikel 8)

Brugervirksomheden skal ifølge forslaget give passende information om anvendelsen af vikarer, når der gives information om beskæftigelsen i virksomheden til organer, der repræsenterer arbejdstagerne, og som er nedsat i henhold til national eller fællesskabslovgivning.

Rådsmødet den 6. marts 2003

Forslaget blev drøftet under ministrenes frokost på det seneste rådsmøde (beskæftigelsesministre) den 6. marts 2003. Efter frokostdrøftelsen fremlagde formandskabet en erklæring i Rådet, hvoraf det fremgår, at sagen sendes tilbage til Coreper med sigte på, at der kan opnås politisk enighed om en fælles holdning på rådsmødet den 2.-3. juni 2003.

